

En uge i oktober:

Mandag:

Møder ind på hotellet kl. 8. Har morgenandagt sammen med kollegaerne hver morgen. Det går på omgang mellem os at holde den.

Kl. 8.30 har vi videomøde alle de danske og grønlandske sømandsmissionærer sammen med vores generalsekretær Nicolaj Wibe. Her udveksler vi erfaringer, fortæller om ugen der gik og kommende planer, deler glæder og sorger. Beder sammen. Dette samvær er godt, da vi jo arbejder langt fra hinanden og ofte er alene på havnebesøgene.

Denne mandag kunne jeg berette om at vi havde mistet en sømand i weekenden. Søndag morgen fandt de ham mellem havnemolen og skibet. Ingen vidner til hvordan det var sket – måske var han gledet på isen, da han skulle hoppe over på skibet?!?!

Derefter spiste jeg morgenmad sammen med Lennard og Emil. Så skulle der laves kaffe til havnen – 3 kander og en kande the.

På denne årstid er der ikke så travlt med afhentninger i lufthavnen, så jeg kan tage bilen ned på havnen.

Rygsækken på ryggen og så en tur rundt på de 3 broer med jollefiskere. Det bliver til lidt småsnak om hvordan det går med livet, med fangsten, familien osv. Og så "Vil du/I have en kop kaffe?", de svarer "Oye" så ned med rygsækken, krus frem, sukker i til de fleste og så kaffe. "Hav en god dag og videre til den næste."

Efter broerne går turen om i et rum, hvor de der sætter madding på – professionelle maddingspåsættere, daglejere, som ansættes fra line til line. Her bliver det også til lidt hilsener og kaffe. Denne morgen besøgte jeg Lomur den store rejekutter, som er her fast om fra søndag aften og mandag, hvor de lodser og tirsdag får de is ombord og så ud igen til 5 dages rejefangst. Men i denne uge var de inde i 5 dage, de havde problemer med motoren. De er en af de kuttere, der har landgangsbro, så jeg kan komme ombord. Så bliver det til en snak med dem, der nu er i messen, hvor jeg typisk møder dem. Jeg havde Malik vores blad med.

Hilste på en enkelt, som var på dækket, på en hellefiskekutteren Aviaq– han fik også Malik. De fleste kuttere kommer jeg ikke ombord på, da de ikke har landgangsbro. Jeg er blevet for gammel til at springe over.

Tilbage til hotellet. Hjalp med at køre pap på forbrændingen.

Tirsdag:

Mødte ind kl. 6, lavede morgenmad til 15 gæster, så det er klar til kl. 7. Lave kaffe, the, varme rundstykker og franskbrød, skære ost, peber og agurk, finde pålæg, marmelade, nutella, honning og smør frem, koge æg, finde frugt og lave yoghurt i glas (marmelade, yoghurt og mûesli).

kl. 8.30 morgenandagt. Følger op på morgenmaden snakker lidt med gæster, som har lyst til det.

Morgenmaden slutter kl. 10, så skal der vaskes op, gøres rent i cafe og køkken. Samtidig med fik jeg lavet kaffe til havnen. Kørte ned og havde min sædvanlige rute rundt.

Her var der en mand, jeg ikke havde mødt før. Da han fik en kop kaffe, spurgte han: "Kommer du fra Sømandshjemmet?" "Ja", "Godt, så kan jeg snakke med dig." Det var Poul Frederik, en ven til den afdøde sømand, han var sejlet op fra Sisimiut, 8 timers sejlads, for at vise sin ven den sidste respekt. Han havde begyndt sejladsen dagen før, men det blæste op, så han vendte tilbage til Sisimiut efter 2 timers sejlads. Men han var stået op kl. 5 i dag og var sejlet hertil. Havde lige været omme og tændte et lys, der hvor hans ven var faldet i vandet. Den næste halve time fortalte han mig om hans og vennens oplevelser sammen og om hans eget liv. Det at jeg kom fra sømandshjemmet gjorde at han havde tillid til mig som lytter og samtalepartner.

Ved eftermiddagskaffetid var jeg ombord på RAL skibet – forsyningskibet, som kommer en gang om ugen. Oftest lægger den til kl. 7 om aftenen og sejler kl. 7 om morgenen, så besøger jeg dem ikke, for da har de travlt med at lodse og læsse samt at sove. Men i dag var de forsinket og kom så midt på dagen. Så er det godt at møde dem ved kaffetid. Skipper havde fødselsdag, så jeg fik te og et stykke lagkage, og fik hilst på en stor del af besætningen, når de lige kom forbi efter lagkage. Jeg sagde til dem, så behøvede jeg jo ikke at komme med kage. "Den skal nok blive spist." svarede de. Så du fik gulerodskagen.

I bilen havde jeg allerede rygsækken med kaffe og te samt kage, for derefter gik turen til anstalten (fængselet). Der er jeg hver tirsdag. Her møder jeg typisk 6-10 indsatte. En del er ude på arbejde. De varetægtsfængslede må jeg ikke møde, men en af fængselsbetjentene tager kage og kaffe med ind til dem, de er so regel 7-8 i den afdeling.

Vi snakker lidt om hvordan det går her og med familien. Så blev det også til et spil Olsen med en, som har siddet inde i rigtig lang tid. Han er ikke så snakkesalig i dag. Hans far på 88 år ligger for døden. Han har ansøgt om at må komme hjem besøge ham. Han syntes de er længe om at svare på ansøgningen. Jeg siger at der er håb, så længe der ikke er et afslag (han har været på ledsaget udgang og fløj til Uummanaq og fik set sin far en sidste gang inden han døde).

Da der var rygepause blev en af de nye indsatte tilbage og ville gerne snakke lidt mere om hvad der bekymrede ham.

Tirsdag aften er jeg i strikkeklub. Mødes med en flok danske og grønlandske kvinder. Et par danske kvinder, Bodil og Mona, som er grønlandsk gift og har boet her i 40 år samt en grønlander Grethe, der er gift med en dansker. De er gode at kende og hjælper mig med at forstå mange ting her. Grethe hjælper mig, når jeg har tekster, som jeg gerne vil have oversat til grønlandsk). Der er også andre grønlandere og så en del skiftende danskere, som arbejder på sygehuset typisk 3 måneder ad gangen. Vi strikker og snakker og får en god kage til kaffen (bager på skift).

Onsdag:

I dag var jeg alene på hotellet – Lennard og Emil var på udflugt.

Morgenmad som i går, så var der et par kørsler i lufthavnen med gæster. Samtidig med at kigge efter morgenmaden kunne jeg få 2 værelser gjort rent.

En tur på havnen – det sædvanlige – en hurtig tur rundt i jollehavnen og i rummet med maddingspåsætning. Da kanderne var tomme kørte jeg hjem.

Tilbage på hotellet var der 3 værelser, der skulle gøres rene og der skulle hentes nye gæster i lufthavnen til et par flyankomster.

Men jeg var færdig kl. 14.15 og kunne køre hjem.

Torsdag:

Startede med andagt. Derefter skiftede jeg ”månedens ord” – et bibelord til eftertanke, som vi har hængende i cafeen.

Så skulle der bages kager til fryseren – 2 bradepandekager (til anstalt, skibe og kuttere) og 150 muffins (til jollefiskerne, det er praktisk med noget i papir, da jeg ofte møder dem medens de står og sætter madding på linen og dermed har beskidte hænder). Medens kagerne køler af, kører jeg så på havnen. De syntes det var dejligt at få nybagte muffins. Jeg har kage med ca. en gang om ugen.

I dag besøgte jeg Tulu – et skib som er kommet nogle gange hen over sommeren. En familie, som lejer deres skib ud til forskellige mennesker, der har transportbehov op langs vedkysten, det har været forskellige grupper af forskere. Men denne gang var det teknikere, der skulle reparere apparater og grej på klinikker og sygehuse. Her får jeg altid en hyggelig snak med skipper og konen, som laver mad ombord.

Jollefiskerne blev besøgt som sædvanligt. Fik en lidt længere snak med en af dem, som nu snart et år har ventet på at blive indkaldt til en operation på sygehuset i NUUK. Først var det coronaen, nu ved han ikke hvad der er undskyldningen for at det lader vente på sig.

Da jeg kom hjem fra havnen, skulle kagerne puttes i poser og i fryseren.

Fredag:

Morgenandagt og morgenmad på hotellet. Havde en længere telefonsnak med Søren, vores regionsleder om arbejdet og planerne i den kommende tid.

På havnen.

Der var ikke så mange jollefiskere i dag, for der er meget vind. Til gengæld fik jeg en lille snak med 2 af vennerne fra anstalten, som arbejder på fiskefabrikken. De fortalte mig om hvad de lavede og at det var godt at være ude i samfundet om dagen igen. Der er flere som er på anstalten, der arbejder på fabrikken, på en kutter eller i en jolle. Nogen hilser frejdigt på mig, nogen råber mig an, men andre løfter bare hånden lidt til en diskret hilsen. Jeg lader altid dem bestemme, giver ikke til kende at vi kender hinanden, hvis ikke de lægger op til det.

Om aftenen havde jeg besøg af min grønlandske naboer til rullesteg. De er i begyndelsen af tresserne. Hun hedder også Else ligesom mig. De er hyggelige at være sammen med, selv om manden ikke snakker dansk, men konen oversætter, så snakken går alligevel.

Lørdag og søndag holder jeg som regel fri. Lidt rengøring blev det til lørdag, tid til at læse og strikke. Søndag var jeg til gudstjeneste i Zions kirken. Det var festligt, der var 2 barnedåb. Så er de fine med nationaldragter.

